

[Ministeren for skatter og afgifter]

overordentlig store muligheder for udnyttelse, der er utilsigtet, og hvor det ikke lader sig kontrollere, om betingelserne for anvendelse af paragraffen er opfyldt. Det lader sig ikke kontrollere betryggende. Derfor er der grund til at lave ændringer, og det kan der gøres på forskellig måde. Dette er en af de ændringer, der er nødvendige.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Da ministeren ikke svarede på, hvad jeg bad ham om at gøre, om der ville være tale om at optage foregående år, vil jeg gerne fastslå, at foregående år ikke kan tages op, når kontrakten for et år er opfyldt. Der kan derimod være tale om en ændret behandling af løbende år. Ministeren behøver ikke at tage ordet igen, for sådan er forholdene.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror ikke, at vi er så uenige om tilbagevirkende kraft. Hvis en tilstand, der var godkendt af myndigheder, domstole o. lign. i f. eks. 1980, ønskes ændret ved en lovgivning vedtaget i 1981, er der tale om tilbagevirkende kraft. Jeg synes, at det er en klar definition. Efter ministerens påstand er det en lov, han anbefaler dette folketing at vedtage. Jeg gentager: hvis ministeren ønsker at brede denne lovgivning til efteråret, og han gør det efter samme model, så bliver det ikke med radikal deltagelse.

Ministeren kan nok så mange gange sige, at i 9 ud af 10 tilfælde er det jo i orden. Ja, det er meget godt for de 9 af de 10, men hvad så med den 10.? Og det er jo altid den sidste, det drejer sig om, når man vil have en retsstat.

Ministeren kan måske mene, at dette lovforslag ikke er racistisk, men han er nødt til at indrømme, at det er diskriminerende mod indvandrerne.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg mener personlig, at dette forslag er nogenlunde. Vi ved, at loven har været brugt, og jeg vil gerne i den forbindelse spørge ministeren: er det ikke således, at den for det

meste har været brugt af udlændinge? Det er jo en naturlig følge af, at de har haft visse forpligtelser over for deres familie derhjemme, og så kan man sige, at når lovforslaget er her, er det reelt, fordi der ikke har været nogen kontrolmuligheder. Bliver pengene nu også sendt hjem til deres mor eller kone m.v., eller går de andre veje? Og man kunne også sidde og fundere over, om nogle af de penge, der har været sendt til Pakistan og andre steder, er kommet retur som narkotika. Det er spørgsmål, der er svære at besvare, men det er da noget af det, som man også bør overveje, når man tager stilling til sådan et spørgsmål. Man må jo nok også se fremover. Hvis dette lovforslag reducerer indvandringen, vil man netop kunne se, at det var denne ordning, der var så attraktiv og lukrativ, at det kunne betale sig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes dog ikke, at det bør stå efter denne debat, at det kunne hindre en indvandring, eftersom vi på anden vis har stoppet indvandringen til Danmark. Det eneste, der er tilbage, er familiesammenføringen, og det er meget lidt. Hvis hr. Knud Lind læser statistikken, ved han, at udvandrernes antal fra Danmark er større end indvandrernes.

Må jeg så lige sige med hensyn til størrelsesordenen af forsørgelseskontrakterne, at vi jo har fået oplysninger herom i skatte- og afgiftsudvalget. Gennemsnittet for danskere er større end gennemsnittet for fremmedarbejdere i den kommune, hvor vi har kunnet få oplysninger. Den største forsørgelseskontrakt – det var ganske vist til gunst for et fond – tegnet af en dansker, var på 400.000 kr.!

Knud Lind (FP):

Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der er familiesammenføringen tilbage, efter at man lavede dette indvandrerstop, men det kunne så undre én, når der kun er familiesammenføringen tilbage, at man så alligevel har en polititjenestemand stationeret f. eks. i Pakistan. Det skulle ikke være nødvendigt.

Jeg fik imidlertid ikke svar fra ministeren på, om ikke det var indvandrerne, som for det meste brugte denne ordning.